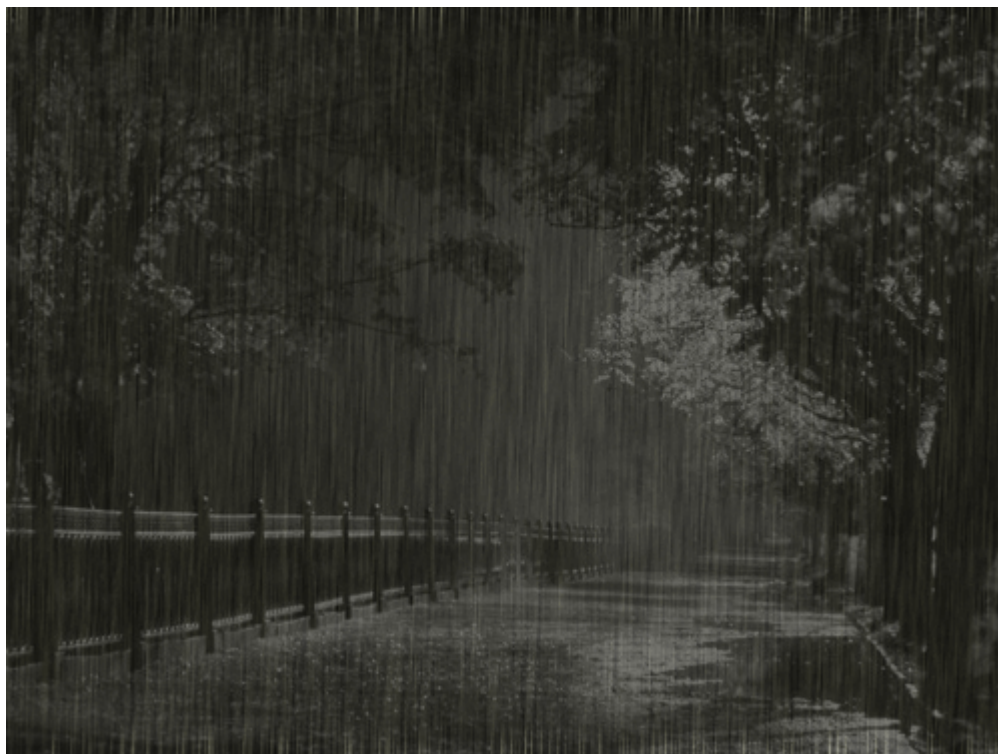

Ταξιδεύοντας με βροχή...

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φωτο: anagertos.blogspot.com

Βρεθήκαμε στα μέσα της εβδομάδας στο Γαλαξίδι για την πανελλήνια παρουσίαση του ολοκαίνουργιου Subaru Levorg. Πρόκειται για ένα αυτοκίνητο τετρακίνητο, με καλή κατανομή βάρους, υπερτροφοδοτούμενο βενζινοκινητήρα 1.6lt/170PS, κιβώτιο CVT (συνεχώς μεταβαλλόμενη μετάδοση) που φορούσε ολοκαίνουργια χειμερινά ελαστικά.

ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΠΟΥΡΝΑΡΑΚΗ

Επιπλέον το Levorg ήταν εφοδιασμένο με το ολοκληρωμένο πακέτο συστημάτων ενεργητικής ασφάλειας της Subaru που προστατεύουν τον οδηγό από τον εαυτό του. Ανάμεσα σε άλλα σε βοηθά να διατηρήσεις τη λωρίδα κυκλοφορίας, αυξομειώνει ανάλογα με τις συνθήκες τη δέσμη των φώτων, φρενάρει επιλεκτικά κάποιο τροχό και κόβει γκάζι αν το παρακάνεις σε αλλαγή πορείας και άλλα...

Κοντολογίς είχαμε στα χέρια ένα εξαιρετικά ασφαλές σύγχρονο αυτοκίνητο σε άριστη κατάσταση για να ταξιδέψουμε από και προς την Αθήνα.

Η βροχή ξεκίνησε νωρίς το απόγευμα την ώρα που βγαίναμε από το Γαλαξίδι με προορισμό την Αθήνα. Από Γαλαξίδι μέχρι Ιτέα ο δρόμος γλιστράει και στεγνός, πόσο μάλλον βρεγμένος. Ειδικά γύρω από το μεταλλείο βωξίτη που είναι

στρωμένος μόνιμα με κοκκινόχωμα. Κομβικό σε τέτοιες συνθήκες είναι να διατηρούμε τα τζάμια καθαρά ώστε να έχουμε ορατότητα. Υαλοκαθαριστήρες (σ.σ: στο Levorg υπήρχε το σύστημα που αυξομειώνει αυτόματα την έντασή τους ανάλογα με τη βροχή και την ταχύτητα του οχήματος) και κλιματισμός με ρύθμιση ώστε ο κρύος αέρας να πηγαίνει στα τζάμια για να αποφεύγεται το θόλωμα. Προσοχή εδώ δεν χρειάζεται πάνω από ένα λεπτό για να γίνει το κακό: «Κρυώνω... καλέ τρελός είσαι που έβαλες κλιματισμό τέτοια εποχή» αναφωνεί η καλή σου και κλείνει τον αέρα. Σε δευτερόλεπτα τα τζάμια έχουν θολώσει, αναπόφευκτα διασπάται η προσοχή σου από το δρόμο για να ρυθμίσεις εκ νέου τον κλιματισμό μετά την απαραίτητη διαπραγμάτευση και ακριβώς εκεί συμβαίνει το κακό! Ιδιαίτερη προσοχή λοιπόν σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες ΓΙΑ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ δεν παίρνουμε τα μάτια μας από το δρόμο.

Μετά την Ιτέα ανηφορίζοντας για Δεσφίνα η ένταση του φαινομένου κορυφώνεται. Ριπές ανέμου, καταρρακτώδη βροχή και καταχνιά ενώ το σούρουπο αλλάζει από στιγμή σε στιγμή την ορατότητα. Τα όρια του δρόμου δε ξεχωρίζουν, ούτε λόγος για διαγραμμίσεις. Στο πρώτο ανηφορικό αριστερό πέταλο, στρίβω ελαφρά το τιμόνι ενώ κινούμαστε με 20km/h, το Levorg γλιστράει με τη μούρη τουλάχιστον ένα μέτρο, έχει σχεδόν μηδενιστεί η ταχύτητα προτού πάρουμε πορεία προς την έξοδο της στροφής. Η πρόσφυση του εγκαταλελειμμένου στην τύχη του οδοστρώματος, δεν επιτρέπει ούτε να περπατήσεις σ' αυτό το σημείο.

Σκέφτομαι να σταματήσω όπως πάντα, όταν έρχομαι αντιμέτωπος με τέτοιες συνθήκες, πράγμα που προτείνω ανεπιφύλακτα. Δεν παίζουμε με τον καιρό ούτε τον προκαλούμε! Μέχρι να βρω ασφαλές σημείο στάθμευσης, οι συνθήκες πρόσκαιρα έχουν καταλαγιάσει οπότε συνεχίζω αργά και προσεκτικά. Καθαριστήρες στο φουλ, τζάμια καθαρά, φώτα αναμμένα, ταχύτητα χαμηλή, πολύ προσοχή και έτοιμος για το χειρότερο στις σπάνιες περιπτώσεις που διασταυρώνομαι με άλλα οχήματα. Κινήσεις απαλές με τιμόνι, φρένο και γκάζι, αποστάσεις μεγάλες από τα προπορευόμενα οχήματα, προσοχή τα τετράποδα (σ.σ: σκύλοι, γάτες, αιγοπρόβατα) βρίσκονται σε πανικό λόγω της βροχής! Ο δρόμος γλιστράει παντού παρά την πολύ χαμηλή ταχύτητα που κινούμαστε αλλά και τα ειδικά για τέτοιες συνθήκες ελαστικά που φορά το αυτοκίνητο.

Στο διάσελο προτού κατηφορίσουμε για Λειβαδιά η καταχνιά και η βροχή κρύβουν τα όρια του καταστρώματος οπότε μαντεύεις στο περίπου από τα δέντρα και τα βράχια που είναι ο δρόμος. «Όχι φίλε Κώστα δε μπορώ να μιλήσω ούτε με ανοιχτή ακρόαση...». Συνεχώς, στιγμιαία αντιμετωπίζουμε υδρολίσθηση (σ.σ: όταν τα ελαστικά δεν προλαβαίνουν να απάγουν το νερό και βρίσκεται το αυτοκίνητο πάνω σε φιλμ νερού) καθώς δεν διακρίνονται οι πάμπολλες γούβες νερού ενόσω σκοτεινιάζει. Στρίβω με 30km/h σε κατηφορική αριστερά για να βγω στον

κεντρικό δρόμο της Λειβαδιάς. Το Levorg γλιστράει με τα τέσσερα για 3-4m αναγκάζομαι να δώσω γκάζι λίγο πριν το χώμα για να μας βγάλει... ευτυχώς είναι τετρακίνητο.

Πιο κάτω η βροχή κοπάζει σταματάω πριν τη Λειβαδιά για ξεκούραση, απαραίτητη μετά από τέτοια ένταση. Συνεχίζουμε για Αθήνα υπό βροχή με προσοχή, νύχτα πια, κοντά στον Ορχομενό η ομίχλη μας αναγκάζει να ανάψουμε τα σχετικά φώτα και να κινηθούμε για ώρα πάνω στην άσπρη γραμμή. Μπαίνοντας στην Εθνική ο ρυθμός ανεβαίνει παρότι βρέχει, εδώ ο δρόμος είναι καλύτερος μολονότι δεν έχει φώτα. Γύρω στις 19:00 φτάνουμε στην Αθήνα, μποτιλιάρισμα... η πόλη στον δικό της ρυθμό, τίποτα δε θυμίζει το κακό που ξεγελάσαμε λίγο νωρίτερα...

Πηγή: newsauto.gr